

Co je to vnitřní modlitba (KŽ 8,5)

Nuže, toto všechno vyprávím, aby bylo vidět Boží milosrdenství a mou nevděčnost; dále, aby se pochopilo, jak velké dobro udílí Bůh duši, která se disponuje vůlí k tomu, aby konala modlitbu, třebaže (ještě) není tak disponována, jak je zapotřebí, a když v ní trvá – navzdory hříchům a pokušením a tisícero pádům, jak jí podsouvá démon – považuji za jisté, že ji nakonec Pán dovede do přístavu spásy, jako přivedl i mne. Kéž se líbí Jeho Výsosti, abych se znovu neztratila.

Dobro, kterého se dostává tomu, kdo se cvičí v modlitbě, myslím ve vnitřní modlitbě, popsalo mnoho svatých a dobrých osob. Bůh buď za to oslaven! Mohu mluvit jen z vlastní zkušenost, ze které vím, že navzdory nectnostem, ve kterých nadále zůstává ten, kdo s vnitřní modlitbou začal, radím, ať ji neopouští, vždyť je to prostředek, kudy se dá vrátit k nápravě, a bez něj by to bylo mnohem těžší. A ať vás nesvádí démon tak jako mne, totiž zanechat modlitby kvůli pokoře; ať věří, že Jeho slova nemohou zklamat, neboť pokaždé, když je nám našich pádů opravdu líto a rozhodneme se Boha neurážet, obnovuje se původní přátelství a udílení milostí, které nám předtím Bůh dával, a někdy mnohem více...

A kdo s vnitřní modlitbou dosud nezačal, toho pro lásku Páně prosím, aby se nepřipravoval o takové dobro. Není třeba se tu něčeho obávat, nýbrž toužit; neboť i kdyby nějaký člověk nebyl pokročilý ve vnitřní modlitbě a nesnažil se být natolik dokonalý, aby si zasloužil okoušení a obdarování, která takovým osobám dává Bůh, snadno pozná cestu k nebi; a vytrvá-li v modlitbě, důvěřuji v Boží milosrdenství, že *pozná, jak dobrým přítelem je Bůh*, protože vnitřní modlitba není, podle mého názoru, nic jiného než přátelské setkávání, časté přebývání o samotě s tím, o němž víme, že nás miluje...